

Ze života farnosti

Adopce na dálku – prosinec 2005: z celkové částky vašich štědrých darů (29 284 Kč) jsme zajistili školné našim 5 adoptivním dětem. Z toho ještě 4.500,- Kč jsme odeslali na projekt odstranění dětské práce v Indii.

Poděkování všem, kteří se podíleli na vánoční sbírce pro potřebné v naší farnosti. Zvláštní dík patří těm, kteří byli ochotni navíc svou osobní návštěvou potěšit bližní.

Letošní tříkrálové skupinky, které koledovaly začátkem ledna na různých místech naší farnosti, vybraly v Bystrci 42 772 Kč, v Kníničkách 14 271 Kč a v Rozdrojovicích 17 702 Kč.

V lednu začala příprava na svátost biřmování ve dvou skupinách.

Poděkování všem, kteří přispěli 26. února na sbírku „Svatopetrský haléř“. V naší farnosti činila bezmála 54 tis. Kč.

Obřadu zařazení katechumenů mezi čekatele křtu v brněnské katedrále 5.3.2006 se od nás zúčastnilo pět katechumenů.

Ples Diecézního centra mládeže, který se letos konal 24.2. ve Společenském centru na Odborářské ul., byl zahájen v našem kostele mší svatou.

Ve dnech 20. – 27. března jsme na faře hostili společenství Jeunesse-Lumière z Francie, které sem přijelo konat misie. V Arše jsme se s nimi mohli první den setkat při bohoslužbě, adoraci a agapě.

Svátost pomazání nemocných byla společně udělována v kostele na 5. neděli postní dne 2. dubna.

Nová pastorační asistentka

Že máme novou pastorační asistentku, jsme se dověděli z ohlášek v lednu. Zaznělo pouze její jméno - Eva Nosková. Rádi bychom vám ji trochu víc představili.

Předtím než se před dvěma lety přestěhovala do Bystrce, bydlela v Líšni a pracovala na biskupství. Je svobodná a pochází z Hradce Králové, kam dojížděla k rodičům. Poté, co jí zemřel tatínek, vzala si maminku k sobě do Brna a přestěhovala se s ní do většího bytu do Bystrce.

S naší bývalou pastorační asistentkou se seznámila na duchovních cvičeních před deseti lety. Od ní se dozvěděla o uvolněném místě. Je ráda, že ji na faře přijali. Protože se stará o maminku, vyhovuje jí, že nemusí dojíždět. S farností se postupně seznamuje.

Setkání

Bystrc, Velikonoce 2006

Kdo věří ve mne,
proud živé vody
poplyne z jeho nitra.

Je velkou radostí naší farnosti, že o těchto Velikonocích v našem kostele přijímá křest pět dospělých katechumenů.

Radost z nově příchozích

Většina z nás, kteří se setkáváme v kostele, jsme byli pokřtěni jako malé děti a ve víře jsme také byli vychováni. I když každý z nás se musel v dospělosti sám za sebe rozhodnout, zda a jak bude v životě z víry pokračovat, měli jsme to v jistém smyslu jednodušší než ti, kteří zázemí věřící rodiny nemají a svou cestu k Bohu začali hledat sami. Pokud někteří ve svém hledání dojdou až k rozhodnutí nechat se pokřtít, je to pro společenství církve velká radost. V naší farnosti máme letos o Velikonocích tuto radost pětinasobnou, protože o vígílii na Bílou sobotu u nás přijímá křest pět dospělých katechumenů. Jsou mezi nimi manželé Edita a Martin Svobodovi, kteří byli ochotni nám o sobě něco říct. Martin pracuje jako technik ve strojírenském podniku, Edita je zdravotní sestra. Na podzim uplynou tři roky od jejich svatby.

O svém hledání Boha říká Martin:

V naší rodině nebyl nikdo věřící kromě babičky, ale na to, že jsem začal přemýšlet o smyslu života, měly vliv knížky, různé fyzikální teorie. To mě přivedlo k tomu, že jsem se začal zamýšlet nad podstatou života. Jakoby si mě Bůh postupně přivolával, až jednou ráno jsem jakoby věděl, že je. Další informace jsem se snažil získat od kamarádů. Ze začátku mně nejvíc pomohl jeden

spolupracovník, který mně osvětlil duchovní základy vztahu mezi Bohem a člověkem, řekl mi pár věcí o Pánu Ježíši Kristu a pozval mě do evangelického sboru. Takže já jsem nějaký čas chodil s ním tam. Dostal jsem tam teoretické základy, ale pořád jsem jakoby hledal. Četl jsem různé knížky od různých autorů a poznal jsem, že tělo, které je slabé, potřebuje pomoc, a tak jsem si říkal, že by hodně mohly pomoci svátosti, které nabízí katolická církev, eucharistie a svátost smíření. To byly věci, které mně v evangelickém sboru chyběly. Upnul jsem k nim naději, že by mi mohly pomoci přetvořit osobnost, že s jejich pomocí dokážu prohloubit svůj vztah k Bohu a přibližovat se víc k tomu, co on po nás žádá.

Boží slovo, které je zaseto, roste a přináší ovoce.“

Následovala prezentace fotek ze všech soustředění, vtipné scénky divadla Narychlo a poté volná zábava - kdy jsme měli možnost se setkat s přáteli, se kterými jsme společně prožili kus života ve službě - mnoho krásných, ale i těžkých chvil - a mohli si popovídat, zavzpomínat,... Na závěr jsme si společně zazpívali!

Ještě jednou děkuji všem, kteří svůj čas a energii obětovali této službě, kteří ji podpírali svými modlitbami, zvláště starým a nemocným, kteří obětují svá trápení a bolesti za scholu.

Děkuji také i těm, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na přípravě a průběhu této oslavy: Pán Bůh vám to odplatí!

Veronika Mičánková

**V naději společenství
Božího lidu se s námi
rozloučili:**

28.12.2005	Marie Čihánková
29.12.2005	Karel Helán
5.1.2006	František Slatina
14.2.2006	Ing. Vladimír Kutnohorský
20.2.2006	Jan Staněk
6.3.2006	Richard Kozderka
13.3.2006	Ing. Miroslav Fidler
7.4.2006	Ladislav Juránek
7.4.2006	Vlasta Slezáková

**Z vody a z Ducha
svatého se narodili:**

25.12.2005
Klára Marie Halouzková

25.12.2005
Tomáš Jan Vrábel

8.1.2006
Tereza Dusová

26.2.2006
Petr František Ivan

26.2.2006
Patrik Moučka

12.3.2006
Petra Kateřina Salajková

12.3.2006
Martin Petr Salajka

**Věrnou lásku si
přisahal:**

25.3.2006
Jan Vaněk
Lenka Kobylková

1.4.2006
Michal Červenka
Barbora Zajíčková

Bystrcká schola

Možná víte, že naše schola slaví letos 20.výročí svého vzniku. Co vlastně schola je a jaké je její poslání? - Je to především služba - a to služba Bohu. Celé snažení tohoto společenství je tedy nasměrováno hlavně k bohoslužbě.

Jde o: **službu Bohu, službu lidem** (výběrem písní, které by měly přiblížit Boží slovo, učením Božího lidu zpěvu, zajištěním zpěvů, které k liturgii patří) a **službu těm, kteří do scholy patří**, t.j. pravidelně chodícím členům. Ti mohou využít daru zpěvu a hudby k Boží oslavě, mohou se stát součástí společenství, určitý čas věnují liturgické přípravě a naučí se pravidelné práci a zodpovědnosti.

Schola během roku pořádá různé akce (výlety, sportovní a kulturní akce,...).

O prázdninách nezpívá. Prvních 9 dní v červenci se účastní letního soustředění, kde probíhá zpívání, nácvik nových písní i dirigování, duchovní a zábavný program.

Schola, stejně jako ministranti nebo varhaník, je podřízena přímo knězi!

Schola je otevřené společenství!

ZVE TEDY VŠECHNY, KDO RÁDI ZPÍVAJÍ A CHTĚJÍ TAKTO SLOUŽIT!

Také prosíme o modlitbu!

A nyní k oslavě. Za 20 let působení scholou prošlo již velké množství lidí, jen rozeslaných pozvánek členům scholy bylo téměř 200 ks. Z Jablonného v Podještědí přijela i zakladatelka scholy - dominikánka, sestra Anežka Marie Škrobánková. Přijeli i Lída a Petr Borisovi, kteří nyní bydlí v Německu. Nejdlejší vzdálenost však překonala Ivanka Svěráková, která přiletěla až z Turecka.

Přišly také maminky a tatínkové, kteří pomáhali při zpěvu (nyní jsou už některé babičkami a dědečky)...

Vše začalo zkouškou v 15 hod. na faře. Poté jsme společně poděkovali v kostele při mši svaté, kterou celeburoval náš pan farář o. Vnislav. Koncelebrovali: náš pan kaplan o. Pavel, děkan o. Bedřich Provazník, který za totality doprovázel scholu na varhany a o. Josef Havelka, který nás duchovně vedl po několik let o jarních prázdninách na horách. Svým mohutným zpěvem chválilo Boha více než 50 zpěváků různého věku.

Pán Bůh nám opravdu po celých 20 let žehná a chrání nás!

Po mši svaté jsme se přemístili do Společenského centra, kde nám v úvodu „teta Marie“ připomněla, že máme být vděční našim rodičům, kteří nám umožnili přiblížit se Bohu. „Vždyť při liturgii člověk poznává celého Krista. Když chválíte Boha, chráníte sebe. Zpíváte žalm - tj. Boží slovo - a to je ohromná síla. A to

A co vás poutá k bystrcké farnosti?

V době, kdy jsem se už rozhodl pro katolickou církev, tak jeden můj kamarád, který bydlí v Bystrci, mně řekl, že je tam mladý kaplan, který se hledajícím lidem věnuje. Prostě mě tam pozval a zprostředkoval první setkání s ním.

Na přípravu ke křtu už jste ale do Bystrce začali chodit spolu. Co bylo inspirací pro vás, Edito, bylo to ve vaší rodině jiné?

Nebylo. Nikdo z mé rodiny, ani v práci, pokud vím, není věřící. Z rodiny chodila do kostela snad jenom babička, když byla malá holka. Rodiče mě před věřícími lidmi spíš varovali. Tvrdili, že jsou všichni nějak

divní, měli strach, abych něco neprovedla, abych se nezapletla s nějakou sektou. Boha jsem považovala za něco nenormálního. Teď byl pro mě ale inspirací manžel. Prostě jsem se k němu přidala.

A kde se hodláte zapojit do života katolické církve? Budete dojíždět do Bystrce nebo to zkusíte tady u vás, ve Starém Lískovci?

Martin: Já jsem tady párkrát zašel, je tam také živá farnost, ale osud nás zavedl do té Bystrce.

Edita: Já jsem právě začala až do té Bystrce, takže zdejšího faráře vůbec neznám. Bystrcký pan kaplan je výborný člověk, výborně jsme si s ním porozuměli, takže kdybychom měli nějaké problémy, nebo nějakou nejasnost, tak bychom za ním klidně beze strachu zašli.

Dále nám prozradili, že Martin obdivuje svatého Pavla, hlavně kvůli jeho obrácení, Editě se líbí Anežka Přemyslovna, která toho spoustu dělala pro chudé a nemocné. Za měsíc se nastěhují do vlastního bytu. Martin hraje minigolf, ještě lepší zdroj pohybu nabízí badminton. Edita ráda luští křížovky, občas si jde také zacvičit.

Přejeme jim, aby u nás v bystrcké farnosti našli pro svůj nový život přátelské zázemí

jš

Jak se náš pan kaplan v Arše vyluštil

Na start 2. ročníku luštitelského přeboru pořádaného redakcí časopisu Šalamounky se v bystrcké farnosti letos postavilo 22 účastníků (o 9 víc než loni). Byli tu borci, kteří okusili už atmosféru loňského ročníku, stejně jako několik nových tváří. Také tentokrát se zápolilo ve 2 kategoriích. Na ty zralejší čekalo 7 úkolů, na děti (do 15 let) jen 5. Všichni do jednoho byli zvědaví, jaké luštitelské oříšky bude třeba rozlousknout...

V krátkém úvodu se luštitelé dozvěděli pravidla přeboru a s úderem půl šesté byl dán pokyn k luštění. Archa ztichla a jediné co bylo možno občas zaslechnout byla gesta radosti nad splněním nějakého úkolu a sem tam i nějaký táhlý povzdech. Někdo luštil rychle, jiný rozvážně, jedni si dvakrát rozmysleli co píšou, aby nemuseli přepisovat, druzí si s úpravou hlavy nelámali. Ať s tužkou či propiskou, každý zkrátka luštil způsobem na jaký je zvyklý. A protože jen málokdo je luštitelským univerzálem, který dokáže bez váhání vyluštit kdeco na počkání, měli všichni luštitelé i letos možnost kdykoli zvednout ruku a požádat o vysvětlení. Luštit už ale musel každý sám...

Mnozí očekávali, že jedním z předložených úkolů bude SuDoKu - tedy fenomén, který v posledních měsících zasáhl mnoho lidí na celém světě, ale dočkaly se ho jen děti.

Dospělí měli většinu úkolů těžší a jelikož už delší dobu dopředu avizoval svoji účast náš pan kaplan, přemýšlel jsem, jaký veselý prvek bych mohl do luštitelského přeboru zasadit. V první osmisměrce bylo vyluštěním VÍTEJTE V ARŠE, ale mnohem zajímavější tajenku ukrývala druhá osmisměrka. Soutěžící byli před začátkem přeboru upozorněni na to, že je možná při luštění něco rozesměje. A můj předpoklad byl správný. Snad každému dospělému luštiteli, který druhou osmisměrku doluštil, ucukly koutky a rozjasnila se jinak soustředěná tvář. Tajenka totiž ukrývala jméno PAVEL FATĚNA! Takovou kulišárnu nečekal ani pan kaplan, který se při vyluštění svého jména neudržel a pronesl: „Tak to je dobrý!!!“

Když uběhla hodina a půl - tedy čas, který byl na luštitelský přebor plánován, myslel jsem si, že mi vyčerpaní luštitelé začnou vyplněné

listy pomalu vracet. Nikdo se však k odevzdání moc neměl - každý se zkrátka snažil do poslední chvíle přijít na kloub co největšímu počtu úkolů. A tak jsem dobu určenou pro luštění ještě o několik minut prodloužil. Po odevzdání čekala na všechny odvážlivce sladká odměna a kdo chtěl, mohl si na místě prohlédnout správné výsledky. Domů se však všichni rozcházeli aniž by znali skóre své či soupeřů.

Stejně jako pachatel se vrací na místo činu, byli k témuž vyzváni i soutěžící. Přesně za týden jsme za 2. ročníkem Luštitelského přeboru bystrcké farnosti napsali tečku slavnostním vyhlášením výsledků, předáním cen a diplomů třem nejlepším borcům v obou kategoriích.

Je jasné, že každý nemohl být první. Jednoznačně však platilo, že vyhráli všichni, kteří našli čas, chuť i odvahu (či překonali trému) a přišli provětrat své mozkové závitky a zakusit trochu adrenalinu z

luštitelského zápolení. Díky Vám všem za příjemnou atmosféru, kterou jste vytvořili.

V prvním ročníku soutěžilo 13 luštitelů, letos už jich bylo 22. Takže za rok by mohl padnout další rekord, co říkáte? Máte to ve svých rukou! Těším se, že ani Vy nebudete chybět!

Výsledky 2. ročníku Luštitelského přeboru bystrcké farnosti: dospělí:

1. Jiří Klement 250 bodů, 2. Eva Fuxová 245 bodů, 3. Karel Kašpárek 158 bodů, děti: 1. Radim Kašpárek 227 bodů, 2. Vojtěch Klement 217 bodů, 3. Jan Bareš 188 bodů.

Pavel Šoba

PS: Chcete-li mít dobrou přípravu na příští ročník Luštitelského přeboru, objednejte si Šalamounky (roční předplatné stojí 90 Kč). Více se o něm dočtete na www.sweb.cz/salamounky.